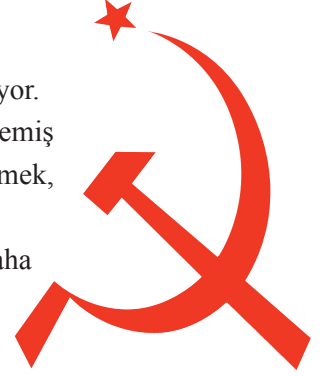

Emperyalist barbarlığa ve kapitalist köleliğe karşı

1 Mayıs'ta alanlara!

İşçiler, emekçiler!

1 Mayıs'ın devrimci mirası tüm dünyada devrimci sınıfı bir kez daha göreve çağırıyor. Birlik, dayanışma ve mücadele mevzilerini geliştirmede kaybedilen her yeni gün, köhnemiş burjuva düzenin ömrünü uzatmaktadır. Dolayısıyla safları sıklaştırıp mücadeleyi büyütmek, yakıcı bir ihtiyaç ve tarihsel bir sorumluluk olarak önümüzde duruyor. Bu alandaki zayıflıklardan güç alan dünya burjuvazisi işçi ve emekçilere daha yoğun bir sömürü, daha katmerli bir kölelik, daha karanlık bir gelecek dayatmak için her yolu deniyor. Çünkü emperyalist-kapitalizmi ayakta tutmanın bundan başka bir yolu yok.

Kapitalizmin ancak birkaç yüzyılı bulan tarihinde büyük buhranlardan, kitlesel işsizlik, yoksulluk ve açlıktan, ekonomik-sosyal yıkımlardan, kanlı savaşımlardan, büyük soykırımlardan, eşi benzeri görülmemiş zalimliklerden geçilmiyor. İnsanlığın ortak emeğinin ürünü olan uygarlık ve yine tüm insanların ortak zenginliği sayılan gezegenimiz, emperyalist-kapitalizmin vahşi sömürüsü ve açgözlülüğü yüzünden alabildiğine tahrip olmuş durumda. Miadını çoktan doldurmuş olan bu köhnemiş düzen, bekası uğruna insanlığı uçuruma doğru sürüklemekten çekinmiyor.

Emperyalist-kapitalizm, günümüzdeki son büyük bunalımına rağmen hala nefes alıp verebilmektedir. Bunu ise son 30-40 yıldır neo-liberal saldırı politikalarını tırmandırmasına, ekonomik, sosyal, siyasal her türlü haklı budayabilmesine borçludur. İşçi sınıfı ve emekçi kitleler durmaksızın 1970'lerden bu yana süregelen küresel krizin faturasını ödüyorlar. Başta Ortadoğu, Asya, Afrika'da olmak üzere dünya halkları sayısız bölgesel savaşın ve boğazlaşmanın acısını yaşıyorlar.

İçine girdiğimiz yeni tarihsel dönemde emperyalistler tüm dünyada işçi sınıfı ve emekçi halklar için daha büyük yıkımların yolunu döşüyorlar. Emperyalist kapitalizmin kabesi ABD'de beş yıl önce yaşanan ekonomik-mali çöküntüyü aşmak için onca önlem alındı. Buna rağmen tekellerin, devletlerin, ülkelerin iflası hız kaybetmeden sürüyor. Ekonomik bunalıma eşlik eden emperyalist hegemonya krizi derinleşiyor. Savaş boruları Ortadoğu'dan sonra Doğu Asya'da da çalmaya başladı. Gezegenimiz yeniden çok daha yıkıcı bir emperyalist paylaşım savaşının sahnesi olarak hazırlanıyor. Emperyalist nüfuz mücadelelerinin ve kışkırtmaların ürünü bölgesel savaşlar bunun günümüzdeki işaretlerinden başka bir şey değildir.

Emekçi kardeşler!

Emperyalist-kapitalizmin Türkiye'deki kolu olan sermaye iktidarı bu süreçte her zamanki gibi en kirli rollerden birini üstlenmiş durumdadır. Başında AKP'nin olduğu Türk sermaye devleti "çuval geçirme" krizine yol açan tezkere kazası dışında Afganistan, Irak ve Libya'ya yönelik emperyalist saldırganlığa her türlü desteği sundu. Son olarak Suriye'de iki yılı aşkın bir süredir terör çetelerini doğrudan sevk ve idare etmektedir. Gelinek yerde tüm bölge halkları emperyalizmin yeminli taşeronu AKP'nin düşmanca politikalarının hedefi durumundadır. Dinci-gerici akım bu uğursuz role kendini öylesine kaptırmıştır ki, Türkiye toprakları emperyalist savaş makinası NATO'nun hummalı savaş hazırlıklarının başlıca üssü haline getirilmiştir.

Bu aynı dönemde işçi sınıfına, emekçi kitlelere, gençliğe ve Kürt halkına yönelik saldırılar da alabildiğine pervasızca yürütüldü. "Ekonomik-sosyal istikrar" adı altında tekelleri Türk burjuvazisinin kasaları doldurulurken, sınıf ve emekçi kitlelere uzun çalışma saatleri, ağır çalışma koşulları, esnek üretim ve taşeronlaştırma dayatıldı. Eğitim, sağlık, ulaşım vb. temel kamusal hizmetler tümüyle ticari hale getirildi. Büyüyen işsizlik ve yoksulluğun çözümü aranacağına, sadaka kültürü yaygınlaştırıldı. Bütün bunlara karşı tepki gösteren işçiler-emekçiler,

devrimciler, ilericiler ise polis terörüyle, cemaat mahkemeleriyle, F Tipleriyle zapturapt altına alınmaya çalışıldı. Gelinen yerde Türkiye, AKP iktidarı tarafından darbe dönemlerine dahi rahmet okutacak bir devlet terörü ve faşist baskıyla yönetilmektedir.

Dinci-gerici zorbaların son hesabı, iktidar mevzilerini pekiştirmek ve bölgede İsrail’le kol kola girip batılı emperyalistlerin taşeronluğunu sorunsuzca yerine getirmektir. AKP, bunun önünde engel olarak gördüğü Kürt halkının özgürlük taleplerini boğmak için yeni bir tasfiyeci aldatmacaya başvurdu. Dinci iktidar bu oyunu sürdürebilme gücünü, reformist Kürt hareketinin yaşanan onca aldatılma deneyimine rağmen parlamenter çözüm hayallerine saplanıp kalmış olmasından almaktadır. Tasfiyeci çözüm oyununun sürdürülebilmesi, işçi sınıfı ve emekçi kitlelerle birlikte Kürt halkının denetimde tutulması için zorunlu görülmektedir. Dinci-gerici taşeronlar bunu başarır da mevzilerini pekiştirirlerse, bunun faturasını Kürtler ve diğer bölge halklarıyla birlikte Türkiye’deki tüm işçiler, emekçiler ve gençlik ödeyecektir. Dolayısıyla AKP’nin planlarını bozma sorumluluğu en başta bu kesimlere düşmektedir.

İşçiler, emekçiler, gençler!

Tarih sahnesi yalnız emperyalistlere ve taşeronlarına ait değil. İçinde bulunduğumuz bunalımlar ve savaşlar dönemi, aynı zamanda yeni bir devrimler dönemini de hazırlamaktadır. Bunu bize tarihsel gelişmenin bilimsel yasaları kadar, 20. yüzyılın ilk yarısında yaşanan iki emperyalist savaş deneyimi de göstermektedir.

Geçmişte olduğu gibi bu son bunalım döneminde de işçi sınıfı, emekçi kitleler ve gençlik giderek daha kitlesel ve yaygın bir biçimde mücadele sahnesine çıkıyorlar. Emperyalizm tarafından geçici olarak yolundan saptırılmış olsa da Tunus ve Mısır isyanlarıyla başlayan sosyal çalkantılar kâh soluklanarak kâh alevlenerek dünya sathında yayılmaya devam ediyor. Düne kadar refahın ve bolluğun kalesi sayılan emperyalist metropollerde bile işçi ve emekçi eylemlerinin, kitlesel gösterilerin, grev ve genel grevlerin önüne geçilemiyor. Ülkemizde henüz bu düzeyde bir çıkış yaşanmasa da, kesintisiz süren mevzi direniş ve eylemler, birleşik, kitlesel ve militan mücadelelerin imkanlarını biriktiriyor. Fakat dünya çapındaki kitlesel patlamaların yaşadığı akıbetlerin de tanıklık ettiği gibi, en küçük birikimlerin devrimci mevzilere dönüştürülmesi için olduğu kadar, devrime doğru ilerlemenin de yegâne güvencesi, işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin devrimci önderlik altında kenetlenmesidir.

TKİP, tüm işçi ve emekçileri, emekçi kadınları ve gençliği emperyalist barbarlığa, kapitalist kölelik ve yıkıma karşı 1 Mayıs’ın devrimci çağrısına sahip çıkmaya, proletarya devrimi ve sosyalizmin kızıl bayrağı altında kenetlenmeye, sömürsüz, savaşızsız, insanca yaşanacak bir dünya için devrimci safları sıklaştırmaya çağırıyor.

Yaşasın 1 Mayıs! Bijû Yek Gulan!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

Türkiye Komünist İşçi Partisi

Nisan 2013